

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2015 m. balandžio 16 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Laisvės, saugumo ir teisingumo erdvė — Biometrinis pasas — Biometriniai duomenys — Reglamentas (EB) Nr. 2252/2004 — 1 straipsnio 3 dalis — 4 straipsnio 3 dalis — Surinktų duomenų naudojimas kitiems tikslams nei pasų ir kelionės dokumentų išdavimas — Biometrinius duomenis apimančių duomenų bazių kūrimas ir naudojimas — Teisinės garantijos — Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartija — 7 ir 8 straipsniai — Direktyva 95/46/EB — 6 ir 7 straipsniai — Teisė į privataus gyvenimo gerbimą — Teisė į asmens duomenų apsaugą — Taikymas asmens tapatybės kortelėms“

Sujungtose bylose C-446/12–C-449/12

dėl *Raad van State* (Nyderlandai) 2012 m. rugsėjo 28 d. sprendimais, kuriuos Teisingumo Teismas gavo 2012 m. spalio 3 d. (C-446/12), 2012 m. spalio 5 d. (C-447/12) ir 2012 m. spalio 8 d. (C-448/12 ir C-449/12), pagal SESV 267 straipsnį pateiktų prašymų priimti prejudicinį sprendimą bylose

W. P. Willems (C-446/12)

prieš

Burgemeester van Nuth,

H. J. Kooistra (C-447/12)

prieš

Burgemeester van Skarsterlân,

M. Roest (C-448/12)

prieš

Burgemeester van Amsterdam

ir

L. J. A. van Luijk (C-449/12)

prieš

Burgemeester van Den Haag

* Proceso kalba: nyderlandų.

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kuri sudaro kolegijos pirmininkas L. Bay Larsen, teisėjai K. Jürimäe, J. Malenovský (pranešėjas),
M. Safjan ir A. Prechal,

generalinis advokatas P. Mengozzi,

posėdžio sekretorė M. Ferreira, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2014 m. lapkričio 6 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— W. P. Willems,

— H. J. Kooistra,

— M. Roest ir L. J. A. van Luijk, atstovaujimų *advocaat* J. Hemelaar,

— Nyderlandų vyriausybės, atstovaujamos J. Langer, M. Bulterman ir H. Stergiou,

— Prancūzijos vyriausybės, atstovaujamos F. X. Bréchet,

— Šveicarijos vyriausybės, atstovaujamos D. Klingele,

— Europos Parlamento, atstovaujamo P. Schonard ir R. van de Westelaken,

— Europos Sąjungos Tarybos, atstovaujamos E. Sitbon, I. Gurov ir K. Michoel,

— Europos Komisijos, atstovaujamos B. Martenczuk ir G. Wils,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymai priimti prejudicinį sprendimą pateikti dėl 2004 m. gruodžio 13 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2252/2004 dėl valstybių narių išduodamų pasų ir kelionės dokumentų apsauginių savybių ir biometrikos standartų (OL L 385, p. 1), iš dalies pakeisto 2009 m. gegužės 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 444/2009 (OL L 142, p. 1, ir klaidų ištaisymas OL L 188, p. 127, toliau – Reglamentas Nr. 2252/2004), 1 straipsnio 3 dalies ir 4 straipsnio 3 dalies išaiškinimo.
- 2 Šie prašymai buvo pateikti nagrinėjant W.P. Willems, H.J. Kooistra, M. Roest ir L. J. A. van Luijk ginčus atitinkamai su Niuto meru, Skarsterlân meru, Amsterdamo meru ir Hagos meru (toliau – merai) dėl pastarųjų atsisakymo išduoti ieškovams pagrindinėse bylose pasus (C-446/12, C-448/12 ir C-449/12) ir asmens tapatybės kortelę (C-447/12), jei kartu nebūtų renkami jų biometriniai duomenys.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

- 3 Pagal 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 281, p. 31; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 15 t., p. 355) 6 straipsnio 1 dalies b punkto pirmą sakinį valstybės narės turi numatyti, kad asmens duomenys renkami išvardytais, aiškiai apibrėžtais ir teisėtais tikslais, o po to jie nebus tvarkomi su šiais tikslais nesuderinamais būdais. Pagal to paties straipsnio 1 dalies c punktą šie duomenys turi būti adekvatūs, susiję ir savo apimtimi neviršijantys tikslų, kuriems jie renkami ir vėliau tvarkomi.
- 4 Šios direktyvos 7 straipsnio c, e ir f punktuose nustatyta, kad asmens duomenis galima tvarkyti tik tuo atveju, jeigu to reikia „vykdant teisinę prievolę, kuri privaloma duomenų valdytojui“, ar „vykdant užduotį, atliekamą visuomenės labui, arba įgyvendinant oficialius įgaliojimus, suteiktus duomenų valdytojui arba trečiajai šaliai, kuriai atskleidžiami duomenys“, arba „dėl teisėtų interesų, kurių siekia duomenų valdytojas arba trečioji šalis (šalys), kurioms atskleidžiami duomenys, išskyrus atvejus, kai duomenų subjekto, kuriam pagal 1 straipsnio 1 dalį reikalinga apsauga, teisės ir laisvės yra viršesnės nei šie interesai“.
- 5 Pagal 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/38/EB dėl Sąjungos piliečių ir jų šeimos narių teisės laisvai judėti ir gyventi valstybių narių teritorijoje, iš dalies keičiančios Reglamentą (EEB) Nr. 1612/68 ir panaikinančios direktyvas 64/221/EEB, 68/360/EEB, 72/194/EEB, 73/148/EEB, 75/34/EEB, 75/35/EEB, 90/364/EEB, 90/365/EEB ir 93/96/EEB (OL L 158, p. 77; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 5 t., p. 46) 4 straipsnio 1 dalį:

„Nepažeidžiant nuostatų dėl kelionės dokumentų, taikomų nacionaliniam pasienio patikrinimui, visi Sąjungos piliečiai, turintys galiojančią tapatybės kortelę ar pasą, ir jų šeimos nariai, kurie nėra valstybės narės piliečiai ir turi galiojančią pasą, turi teisę išvažiuoti iš valstybės narės teritorijos į kitą valstybę narę.“

- 6 Šios direktyvos 5 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Nepažeidžiant nuostatų dėl kelionės dokumentų, taikomų nacionaliniam pasienio patikrinimui, valstybės narės suteikia [galiojančią] tapatybės kortelę ar pasą turintiems Sąjungos piliečiams ir [galiojančią] pasą turintiems [jų] šeimos nariams [, kurie nėra valstybės narės piliečiai,] teisę įvažiuoti į jų teritoriją.“

- 7 Reglamento Nr. 2252/2004 1 straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodyta:

„2. Pasuose ir kelionės dokumentuose turi būti labai saugi laikmena, kurioje yra veido atvaizdas. Valstybės narės į sąveikas formas taip pat įtraukia du tiesiai išpaustus pirštų atspaudus. Duomenys turi būti apsaugoti, o laikmena turi būti pakankamos talpos ir galios, kad būtų garantuotas duomenų integralumas, autentiškumas ir konfidencialumas.

<...>

3. Šis reglamentas taikomas valstybių narių išduodamiems pasams ir kelionės dokumentams. Jis netaikomas valstybių narių savo piliečiams išduodamoms asmens tapatybės kortelėms ar laikiniams pasams ir kelionės dokumentams, kurie galioja 12 mėnesių ar trumpiau.“

8 Šio reglamento 4 straipsnio 3 dalies pirmą pastraipą suformuluota taip:

„Biometriniai duomenys renkami ir saugomi pasų ir kelionės dokumentų, kurie bus išduoti vėliau, laikmenoje. Pagal šį reglamentą biometrinės savybės pasuose ir kelionės dokumentuose naudojamos tik patikrinti:

- a) paso ar kelionės dokumento autentiškumą;
- b) savininko asmens tapatybę pagal tiesiogiai prieinamas palyginamas savybes, kai pasą ar kitus kelionės dokumentus reikalaujama pateikti pagal teisės aktus.“

9 Reglamento Nr. 444/2009, kuriuo iš dalies pakeistas Reglamentas Nr. 2252/2004, 5 konstatuojamojoje dalyje nurodyta:

„Reglamente [Nr. 2252/2004] reikalaujama, kad biometriniai duomenys būtų renkami ir saugomi pasų ir kelionės dokumentų, kurie vėliau bus išduoti, laikmenoje. Tai nedaro įtakos kitokiam šių duomenų naudojimui ir saugojimui laikantis valstybių narių nacionalinių teisės aktų. Reglamente [Nr. 2252/2004] nepateikiama duomenų bazių, skirtų saugoti tokius duomenis valstybėse narėse, kūrimo ir priežiūros teisinio pagrindo – tai visiškai priklauso nacionalinės teisės sričiai.“

Nyderlandų teisė

10 Pagal 1991 m. rugsėjo 26 d. Įstatymo, kuriuo nustatomos kelionės dokumentų išdavimo taisyklės (*Rijkswet houdende het stellen van regelen betreffende de verstrekking van reisdocumenten, Stb. 1991, Nr. 498, toliau – Pasų įstatymas*), 2 straipsnio 1 dalies įvado a punktą nacionalinis pasas yra vienas iš Nyderlandų Karalystės išduodamų kelionės dokumentų.

11 Pagal šio įstatymo 2 straipsnio 2 dalį Nyderlandų asmens tapatybės kortelė yra Nyderlandų Karalystės europinės dalies kelionės dokumentas, galiojantis šalyse, kurios yra 1957 m. gruodžio 13 d. Paryžiuje priimto Europos susitarimo dėl asmenų judėjimo tarp Europos Tarybos šalių narių tvarkos šalis.

12 Pagrindinių bylų aplinkybėms taikytinos minėto įstatymo redakcijos 3 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad kelionės dokumente turi būti savininko veido nuotrauka, dviejų pirštų skaitmeniniai atspaudai ir parašas. Pagal šio įstatymo 3 straipsnio 8 dalį už išdavimą atsakingos tarnybos tvarko išduotų kelionės dokumentų registrą.

13 Pagrindinių bylų aplinkybėms taikytinos Pasų įstatymo redakcijos 65 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatyta:

„1. Kelionės dokumentus išduodanti tarnyba 3 straipsnio 8 dalies antrame sakinyje nurodytame registre saugo šiuos duomenis:

- a) skaitmeninius pirštų atspaudus, nurodytus 3 straipsnio 3 dalyje;
- b) ministro nurodytus kitus du asmens, prašančio išduoti kelionės dokumentą, skaitmeninius pirštų atspaudus.

2. 1 dalyje numatyti duomenys gali būti pateikiami tik tarnyboms, institucijoms ir asmenims, įgaliotiems įgyvendinti šį įstatymą, tiek, kiek jiems šių duomenų reikia šiam įgyvendinimui.“

14 Pasų įstatyme taip pat yra 4a ir 4b straipsniai, tačiau klostantis pagrindinių bylų aplinkybėms jie dar nebuvo įsigalioję, nes tam reikėjo karaliaus dekreto. Šio įstatymo 4a straipsnyje numatyta, kad ministras tvarko centrinį kelionės dokumentų registrą, kuriame saugomi duomenys apie kelionės dokumentus. Šiame centriniam registre turi būti įstatymo 3 straipsnyje numatyti duomenys ir du

asmens, prašančio išduoti kelionės dokumentą, skaitmeniniai pirštų atspaudai, kurie skiriasi nuo nurodytų kelionės dokumente, kaip numatyta to paties įstatymo 3 straipsnio 3 dalyje. Pasų įstatymo 4b straipsnyje detalizuotos sąlygos, kuriomis centriniame kelionės dokumentų registre esantys duomenys gali būti perduodami kitoms institucijoms, įstaigoms ar asmenims, be kita ko, siekiant nustatyti katastrofų ir nelaimingų atsitikimų aukų tapatybę, atskleisti nusikaltimus ir už juos persekioti, taip pat atlikti veiksmų, keliančių grėsmę valstybės saugumui, tyrimą.

- 15 Pasų įstatymo 3, 4a, 4b ir 65 straipsniai buvo iš dalies pakeisti nuo 2014 m. sausio 20 d. Remiantis po šio pakeitimo į įstatymą įtraukta 3 straipsnio 9 dalimi, skaitmeniniai pirštų atspaudai saugomi tik kol nagrinėjamas prašymas ir išduodamas pasas, t. y. kol pasas bus įteiktas jo turėtojui. Išdavus naują pasą skaitmeniniai pirštų atspaudai ištrinami. Minėto įstatymo 4a ir 4b straipsniai buvo pakeisti taip, kad juose nebenumatytas centrinis skaitmeninių pirštų atspaudų saugojimas ir perdavimas tretiesiems asmenims. To paties įstatymo 65 straipsnio 1 ir 2 dalys buvo panaikintos ir pakeistos minėta 3 straipsnio 9 dalimi.

Pagrindinės bylos ir prejudiciniai klausimai

- 16 W. P. Willems, M. Roest ir L. J. A. van Luijk pateikė prašymus išduoti pasą. Atitinkami kompetentingi merai atmetė šiuos prašymus, nes suinteresuotieji asmenys nesutiko duoti skaitmeninių pirštų atspaudų. H. J. Kooistra pateikė prašymą išduoti Nyderlandų asmens tapatybės kortelę; šis prašymas taip pat buvo atmestas, nes suinteresuotasis asmuo atsisakė duoti skaitmeninius pirštų atspaudus ir pateikti veido nuotrauką.
- 17 Ieškovai pagrindinėse bylose atsisakė pateikti šiuos biometrinius duomenis motyvuodami tuo, kad renkant ir saugant šiuos duomenis pažeidžiamas jų kūno vientisumas ir teisė į privatus gyvenimo gerbimą.
- 18 Anot ieškovų pagrindinėse bylose, šis pažeidimas kyla, be kita ko, dėl to, kad šie duomenys saugomi trijose skirtingose laikmenose. Jie saugomi ne tik į pasą ar Nyderlandų asmens tapatybės kortelę integruotoje laikmenoje, bet ir decentralizuotoje duomenų bazėje. Be to, pavojus minėtų duomenų saugumui padidėja, nes Pasų įstatyme numatyta, jog savivaldybių decentralizuotos duomenų bazės ilgainiui bus sujungtos į centralizuotą duomenų bazę.
- 19 Be to, teigiama, kad nėra teisės nuostatų, aiškiai įvardijančių asmenis, turėsiančius prieigą prie biometrinių duomenų, todėl ieškovai pagrindinėse bylose negali jų kontroliuoti.
- 20 Ieškovai pagrindinėse bylose taip pat teigia, kad ateityje valdžios institucijos galės naudoti biometrinius duomenis kitiems tikslams nei tie, kuriems jie buvo surinkti. Kalbant konkrečiai, duomenų bazėje laikomi šie duomenys galės būti naudojami teisėsaugos tikslais, taip pat juos galės naudoti tyrimo ir saugumo tarnybos. Tačiau iš Reglamento Nr. 2252/2004 matyti, kad jį taikant biometriniai duomenys, kaip antai skaitmeniniai pirštų atspaudai, gali būti naudojami tik dokumento autentiškumui ar savininko asmens tapatybei patikrinti. Kitoks naudojimas taip pat prieštarautų pagrindinėms teisėms.
- 21 Ieškiniai dėl atitinkamų merų sprendimų buvo atmesti pirmosios instancijos teisme, todėl ieškovai pagrindinėse bylose padavė apeliacinius skundus prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui.
- 22 Šiam teismui pirmiausia kyla klausimas, ar byloje C-447/12 Nyderlandų asmens tapatybės kortelė patenka į Reglamento Nr. 2252/2004 taikymo sritį. Šiuo klausimu jis mano, kad iš Sąjungos teisės aktų dėl laisvo asmenų judėjimo matyti, jog asmens tapatybės kortelė taip pat yra kelionės Europos Sąjungos viduje dokumentas. Be to, su šia kortele galima keliauti ir už Sąjungos ribų, pavyzdžiui, į Europos Sąjungos šalis kandidates. Taip pat negalima atmesti galimybės aiškinti reglamento 1 straipsnio 3 dalį

taip, kad joje vartojama sąvoka „asmens tapatybės kortelė“ būtų siejama su šioje nuostatoje taip pat vartojama fraze „galioja 12 mėnesių ar trumpiau“. Tačiau Nyderlandų asmens tapatybės kortelė galioja penkerius metus.

- 23 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas toliau nurodo, kad proceso pagrindinėse bylose baigtis priklausys nuo ieškovų pateikto motyvo, jog nežinoma, kokių tikslų duomenys, renkami išduodant pasą ar kelionės dokumentą, gali būti naudojami ateityje, pagrįstumo.
- 24 Galiausiai šis teismas kelia klausimą, ar iš Reglamento Nr. 2252/2004 matyti, kad įstatymas, t. y. privaloma ir visuotinai taikoma taisyklė, turi užtikrinti, jog šio reglamento pagrindu surinkti biometriniai duomenys negalės būti naudojami kitiems tikslams, nei numatyti šiame reglamente.
- 25 Šiomis aplinkybėmis *Raad van State* nusprendė sustabdyti bylų nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui du prejudicinius klausimus bylose C-446/12, C-448/12 ir C-449/12 ir tris prejudicinius klausimus byloje C-447/12.
- 26 Pirmieji klausimai bylose C-446/12, C-448/12 ir C-449/12, taip pat antrasis klausimas byloje C-447/12 buvo susiję su Reglamento Nr. 2252/2004 1 straipsnio 2 dalies galiojimu. Jie sutapo su prejudiciniu klausimu byloje, kurioje priimtas sprendimas *Schwarz* (C-291/12, EU:C:2013:670).
- 27 Priėmus pastarąjį sprendimą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas atsiėmė pirmesniame punkte nurodytus prejudicinius klausimus.
- 28 Tačiau *Raad van State* paliko pirmąjį prejudicinį klausimą byloje C-447/12, kuris suformuluotas taip:

„Ar Reglamento [Nr. 2252/2004] 1 straipsnio 3 dalis turi būti aiškinama taip, kad šis reglamentas netaikomas valstybių narių savo piliečiams išduotoms asmens tapatybės kortelėms, kaip antai Nyderlandų asmens tapatybės kortelėms, neatsižvelgiant į jų galiojimo laiką ir galimybę naudoti jas kaip kelionės dokumentą?“

- 29 Kartu *Raad van State* paliko antruosius prejudicinius klausimus bylose C-446/12, C-448/12 ir C-449/12 bei trečiąjį prejudicinį klausimą byloje C-447/12; šie klausimai yra identiški ir suformuluoti taip:

„[A]r Reglamento [Nr. 2252/2004] 4 straipsnio 3 dalį, atsižvelgiant į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos [toliau – Chartija] 7 ir 8 straipsnius, [1950 m. lapkričio 4 d. Romoje pasirašytos] Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos 8 straipsnio 2 dalį ir Direktyvos [95/46] 7 straipsnio įvadinę dalį ir f punktą, analizuojamus kartu su šios direktyvos 6 straipsnio 1 dalies įvadu ir b punktu, reikia aiškinti taip, kad valstybės narės, įgyvendindamos šį reglamentą, turi įstatymu užtikrinti, kad pagal šį reglamentą rinktiniai ir saugotini biometriniai duomenys negali būti renkami, tvarkomi ir naudojami kitiems tikslams nei atitinkamo dokumento išdavimas?“

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmojo klausimo byloje C-447/12

- 30 Šiuo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia sužinoti, ar Reglamento Nr. 2252/2004 1 straipsnio 3 dalis aiškintina taip, kad šis reglamentas netaikomas valstybės narės savo piliečiams išduotoms asmens tapatybės kortelėms, kaip antai Nyderlandų asmens tapatybės kortelėms, neatsižvelgiant į jų galiojimo laiką ir galimybę naudoti kelionėms už šios valstybės ribų.

- 31 Pagal Reglamento Nr. 2252/2004 1 straipsnio 3 dalies antrą sakinį šis reglamentas netaikomas valstybių narių savo piliečiams išduodamoms asmens tapatybės kortelėms ar laikiniams pasams ir kelionės dokumentams, kurie galioja 12 mėnesių ar trumpiau.
- 32 Pirmiausia reikia išnagrinėti, ar Reglamento Nr. 2252/2004 taikymo sritis skiriasi atsižvelgiant į asmens tapatybės kortelės galiojimo laiką.
- 33 Šiuo klausimu iš reglamento 1 straipsnio 3 dalies antro sakinio matyti, kad minėta nuostata riboja jo taikymo sritį, nes pašalina iš jos dviejų kategorijų dokumentus. Kadangi šios dvi dokumentų kategorijos nuostatos tekste susietos jungtuku „ar“, jos laikytinos atskiromis.
- 34 Šią išvadą patvirtina aplinkybė, kad keliose Reglamento Nr. 2252/2004 1 straipsnio 3 dalies antro sakinio kalbinėse versijose, kaip antai versijose anglų k. (*temporary passports and travel documents having a validity of 12 months or less*), vokiečių k. (*vorläufige Pässe und Reisedokumente mit einer Gültigkeitsdauer von zwölf Monaten oder weniger*) ir nyderlandų k. (*tijdelijke paspoorten en reisdocumenten die een geldigheidsduur van 12 maanden of minder hebben*), žodžiai „laikini“ ir „galioja 12 mėnesių ar trumpiau“ netaikomi vienos iš pirmesniame punkte nurodytų kategorijų dokumentams, t. y. valstybių narių išduotoms asmens tapatybės kortelėms.
- 35 Šiomis aplinkybėmis pažymėtina, kad žodžiai „laikini“ ir „galioja 12 mėnesių ar trumpiau“ nėra susiję su valstybių narių savo piliečiams išduodamomis asmens tapatybės kortelėmis.
- 36 Vadinasi, remiantis Reglamento Nr. 2252/2004 1 straipsnio 3 dalies formuluote, šis reglamentas netaikomas valstybių narių savo piliečiams išduodamoms asmens tapatybės kortelėms, neatsižvelgiant į jų galiojimo laiką.
- 37 Beje, ši išvada patvirtinama ir Reglamento Nr. 2252/2004 parengiamuosiuose dokumentuose. Iš tiesų, iš Tarybos reglamento dėl valstybių narių išduodamų pasų ir kelionės dokumentų apsauginių savybių ir biometrikos standartų projekto (2004 m. liepos 26 d. Tarybos dokumentas Nr. 11489/04) 1 straipsnio 3 dalies matyti, kad šis reglamentas turi būti taikomas „pasams ir kelionės dokumentams, kurie galioja ne trumpiau kaip 12 mėnesių. Jis netaikomas valstybių narių savo piliečiams išduodamoms asmens tapatybės kortelėms“.
- 38 Antra, reikia išnagrinėti, ar dėl aplinkybės, kad asmens tapatybės kortelė, kaip antai Nyderlandų asmens tapatybės kortelė, gali būti naudojama kelionėms Sąjungos viduje ir į kai kurias trečiąsias valstybes, ši kortelė gali patekti į Reglamento Nr. 2252/2004 taikymo sritį.
- 39 Šiuo klausimu pažymėtina, kad asmens tapatybės kortelė, kaip antai Nyderlandų asmens tapatybės kortelė, be abejo, gali atlikti jos turėtojo identifikavimo funkciją trečiojoje valstybėje, sudariusioje dvišalius susitarimus su atitinkama valstybe nare, ir pagal Direktyvos 2004/38 4 ir 5 straipsnius – keliaujant iš vienos valstybės narės į kitą.
- 40 Vis dėlto iš Reglamento Nr. 2252/2004 1 straipsnio 3 dalies antro sakinio, aiškinamo atsižvelgiant į šio sprendimo 32–37 punktuose išdėstytus argumentus, matyti, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas aiškiai nusprendė iš šio reglamento taikymo srities pašalinti valstybių narių savo piliečiams išduodamas asmens tapatybės korteles.
- 41 Vadinasi, dėl aplinkybės, kad asmens tapatybės kortelė, kaip antai Nyderlandų asmens tapatybės kortelė, gali būti naudojama kelionėms Sąjungos viduje ir į ribotą skaičių trečiųjų valstybių, ši kortelė negali patekti į Reglamento Nr. 2252/2004 taikymo sritį.

42 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į pateiktą klausimą atsakytina: Reglamento Nr. 2252/2004 1 straipsnio 3 dalis aiškintina taip, kad šis reglamentas netaikomas valstybės narės savo piliečiams išduotoms asmens tapatybės kortelėms, kaip antai Nyderlandų asmens tapatybės kortelėms, neatsižvelgiant į jų galiojimo laiką ir galimybę naudoti kelionėms už šios valstybės ribų.

Dėl antrųjų prejudicinių klausimų byloje C-446/12, C-448/12 ir C-449/12, taip pat dėl trečiojo prejudicinio klausimo byloje C-447/12

43 Šiais klausimais, kuriuos reikia nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia sužinoti, ar Reglamento Nr. 2252/2004 4 straipsnio 3 dalį, atsižvelgiant į Direktyvos 95/46 6 ir 7 straipsnius ir Chartijos 7 ir 8 straipsnius, reikia aiškinti taip, kad ja valstybės narės įpareigotos užtikrinti, kad pagal šį reglamentą rinktini ir saugotini biometriniai duomenys nebus renkami, tvarkomi ir naudojami kitiems tikslams nei paso ar kelionės dokumento išdavimas.

44 Šiuo klausimu pažymėtina, kad, atsižvelgiant tai, kaip atsakyta į pirmąjį klausimą byloje C-447/12, taip suformuluotus klausimus reikia nagrinėti tik byloje C-446/12, C-448/12 ir C-449/12.

45 Reglamento Nr. 2252/2004 4 straipsnio 3 dalyje reikalaujama, kad siekiant išduoti pasą ar kelionės dokumentą biometriniai duomenys būtų „renkami“ ir „saugomi“ į šiuos dokumentus integruotoje laikmenoje. Dėl šių duomenų „naudojimo“ toje nuostatoje numatyta, kad jie naudojami tik siekiant patikrinti paso autentiškumą ar savininko asmens tapatybę, kai pasą ar kitus kelionės dokumentus reikalaujama pateikti pagal teisės aktus.

46 Teisingumo Teismas Sprendime *Schwarz* (C-291/12, EU:C:2013:670) jau nusprendė, kad biometrinių duomenų naudojimas ir saugojimas minėto reglamento 4 straipsnio 3 dalyje nurodytais tikslais atitinka Chartijos 7 ir 8 straipsnius.

47 Dėl bet kokio kito šių duomenų naudojimo ir saugojimo pažymėtina, kad iš Reglamento Nr. 2252/2004 4 straipsnio 3 dalies, susijusios tik su duomenų naudojimu „pagal šį reglamentą“ ir analizuojamos atsižvelgiant į Reglamento Nr. 444/2009, kuriuo iš dalies pakeistas Reglamentas Nr. 2252/2004, 5 konstatuojamąją dalį, matyti, kad šis reglamentas nereguliuoja minėto duomenų naudojimo ir saugojimo. Iš tiesų, minėtoje konstatuojamojoje dalyje skelbiama, kad Reglamentas Nr. 2252/2004 taikomas nedarant įtakos kitokiam šių duomenų naudojimui ir saugojimui laikantis valstybių narių nacionalinių teisės aktų ir kad jis nėra teisinis pagrindas kurti ir prižiūrėti duomenų bazes, skirtas tokiems duomenims valstybėse narėse saugoti, nes tai išimtinė valstybių narių kompetencija.

48 Darytina išvada, kad Reglamentu Nr. 2252/2004 valstybė narė neįpareigojama savo teisės aktuose užtikrinti, kad biometriniai duomenys nebus šios valstybės narės naudojami ar saugomi kitais tikslais, nei numatyti šio reglamento 4 straipsnio 3 dalyje (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Schwarz*, C-291/12, EU:C:2013:670, 61 punktą).

49 Toliau kalbant apie Chartijos 7 ir 8 straipsnius pažymėtina, kad iš Teisingumo Teismo praktikos matyti, jog Chartijos garantuojamų pagrindinių teisių turi būti paisoma, kai nacionalinės teisės aktai patenka į Sąjungos teisės taikymo sritį. Kitaip tariant, jei taikoma Sąjungos teisė, taikomos ir Chartijos garantuojamos pagrindinės teisės (Sprendimo *Åkerberg Fransson*, C-617/10, EU:C:2013:105, 20 ir 22 punktai ir Sprendimo *Texdata Software*, C-418/11, EU:C:2013:588, 71–73 punktai).

50 Kadangi nagrinėjamu atveju Reglamentas Nr. 2252/2004 netaikomas, nėra pagrindo tikrinti, ar biometrinių duomenų saugojimas ir naudojimas kitais tikslais, nei numatyti šio reglamento 4 straipsnio 3 dalyje, suderinamas su minėtais Chartijos straipsniais.

- 51 Iš nurodytų argumentų matyti, kad iš nacionalinių teismų neatimama galimybė nagrinėti bet kurių nacionalinių priemonių, susijusių su biometrinių duomenų naudojimu ir saugojimu, atitiktį nacionalinei teisei ir prireikus – Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijai (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Schwarz*, C-291/12, EU:C:2013:670, 62 punktą).
- 52 Galiausiai, kiek tai susiję su Direktyvos 95/46 6 ir 7 straipsniais, pažymėtina, kad prejudiciniais klausimais prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas prašo išaiškinti tik Reglamentą Nr. 2252/2004. Kadangi iš pirmiau pateiktų argumentų matyti, kad šis reglamentas netaikomas nagrinėjamu atveju, nėra pagrindo atskirai nagrinėti, ar minėti straipsniai turi įtakos nacionalinės teisės aktams dėl nepatenkančio į Reglamento Nr. 2252/2004 taikymo sritį biometrinių duomenų saugojimo ir naudojimo.
- 53 Vadinas, į pateiktus klausimus atsakytina šitaip: Reglamento Nr. 2252/2004 4 straipsnio 3 dalis aiškintina taip, kad ja valstybės narės neįpareigotos savo teisės aktais užtikrinti, kad pagal šį reglamentą rinktini ir saugotini biometriniai duomenys nebus renkami, tvarkomi ir naudojami kitiems tikslams nei paso ar kelionės dokumento išdavimas, nes šis klausimas nepatenka į šio reglamento taikymo sritį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 54 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

- 1. 2004 m. gruodžio 13 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2252/2004 dėl valstybių narių išduodamų pasų ir kelionės dokumentų apsauginių savybių ir biometrikos standartų, iš dalies pakeisto 2009 m. gegužės 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 444/2009, 1 straipsnio 3 dalis aiškintina taip, kad šis reglamentas netaikomas valstybės narės savo piliečiams išduotoms asmens tapatybės kortelėms, kaip antai Nyderlandų asmens tapatybės kortelėms, neatsižvelgiant į jų galiojimo laiką ir galimybę naudoti kelionėms už šios valstybės ribų.**
- 2. Reglamento Nr. 2252/2004, iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 444/2009, 4 straipsnio 3 dalis aiškintina taip, kad ja valstybės narės neįpareigotos savo teisės aktais užtikrinti, kad pagal šį reglamentą rinktini ir saugotini biometriniai duomenys nebus renkami, tvarkomi ir naudojami kitiems tikslams nei paso ar kelionės dokumento išdavimas, nes šis klausimas nepatenka į šio reglamento taikymo sritį.**

Parašai.